

— 4179

١٢٠٦

٩٥١

٤٤١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ترجمه و شرح

فرائد الأصول

شيخ انصاری

قطع. ظن

آية الله شیخ محمد مسعود عبّاسی زنجانی

سر شناسه : عباسی زنجانی، محمد مسعود شارع
 عنوان و نام پدیدآور : ترجمه و شرح فرائد الاصول شیخ انصاری / محمد مسعود عباسی زنجانی
 مشخصات نشر : قم . انتشارات دارالعلم ، ۱۳۸۹
 مشخصات ظاهري : ج ۱ [۶۰۰] شابک دوره : ۹۷۸-۹۶۴-۲۰۴-۱۱۹-۰
 ۹۷۸-۹۶۴-۲۰۴-۱۲۱-۳ ج ۱ ۹۷۸-۹۶۴-۲۰۴-۱۲۰-۶
 ۹۷۸-۹۶۴-۲۰۴-۱۲۲-۰ ج ۳ وضعیت فهرست نویسی : فیبا
 موضوع: اصول فقه شیعه - قرن ۱۳ ق . فرائد الاصول - نقد و تفسیر
 اثر: افروزده: ماری ، مرتضی بن محمد امین ۱۲۱۴ - ۱۲۸۱ ق . فرائد الاصول . شرح
 شناسه آنوده: عنوان : فرائد الاصول . شرح .
 رده بندی: کنگره: bp ۱۵۹ ۱۳۸۹ ف ۸ الف / ۴۰۲۶
 ۲۹۷/۳۱۲ بندی دیوبی: ۱۰

ترجمه و شرح رسائل جلد اول

مؤلف: شیخ مرتضی انصاری
 مترجم: آیت الله سیخ محمد مسعود عباسی زنجانی
 ناشر: دارالعلم انتشارات

تیراز / ۱۵۰۰ تومان
 قیمت / ۳۰۰۰ تومان
 نوبت چاپ / هفتم پاییز ۱۳۹۷
 قطع و صفحه / وزیری ۶۲۸ صفحه

دفتر مرکزی / قم خیابان معلم ، میدان روح الله نبش نوجه ۱۹ بلاک ۱۰
 تلفن ۹ / ۳۷۷۴۱۷۹۸ - ۳۷۷۴۴۲۹۸ فکس ۳۷۷۴۴۲۹۸
 قم / خیابان معلم ، مجتمع ناشران ، طبقه همکف ، واحد ۷ تلفن: ۰۷ ۷۸۴ ۳۸۸
 دفتر تهران / خیابان انقلاب ، ۱۲ فروردین ، ساختمان تجاری ناشران
 طبقه همکف شماره ۱۸ / ۰۹ ۶۶۹۵۵۴۰۵-۶۶۹۷۳۸۰۹

چاپ / چاپ احسان قم ، تلفن ۳۷۷۴۳۴۴۳
 حق چاپ محفوظ و مخصوص ناشر است
www.darolelm.com

دوره ۰-۱۱۹-۹۶۴-۲۰۴-۱۱۲۰-۶ شابک ۹۷۸-۹۶۴-۲۰۴-۱۱۲۰-۶

فهرست نموداری جلد اول

مباحث مقدماتی
و تقسیمات اصول عملیه (من ۳۱ به بعد)

طریقی و حجیت قطع
(من ۷۵ به بعد)

السلم قطع و تعاریف آنها
(من ۷۷ به بعد)

دیگرها و تقاضاهای
قطع طریقی و موضوعی

۱. جانشینی امارات و اصول به جای طریقی (من ۴۲)
۲. جانشینی امارات و اصول به جای طریقی (من ۳۸)

ظن طریقی و موضوعی (من ۴۴)

تنبیه اول (من ۴۶)
تنبیه دوم (من ۴۷)
تنبیه سوم (من ۴۸)

تسبیبات قطع

مقصد اول: قطع
(من ۴۵)

مقام اول (حرمت مخالفت قطعیه) (من ۱۰۳)
الاسلام مخالفت علم اجمالی
(من ۱۱۴)
مقام اول: آیا علم اجمالی،
تکلیف را منجز می‌نمند؟
مقام دوم (وجوب موافقت قطعیه) (در جلد دوم بحث می‌شود)
مقام چهارم: علم اجمالی
جازی است یا نه؟ (من ۹۲)

۱. این قبیه: اختناع وقوع (من ۱۴۷)
* وجود طریقیه (من ۱۶۱)
* تعبید به امارات غیرعملی (من ۱۶۲)
۲. این شریح: ضرورت وقوع (من ۱۸۱)

حجیت ظواهر کتاب (من ۲۰۹)
دلالی عدم حجیت
ظواهر کتاب (من ۲۲۴، ۲۴۹)

حجیت ظواهر حجیت ظواهر
کتاب (من ۲۴۵، ۲۱۷، ۱۱۳)

یکم (من ۲۲۷)
دوه (من ۲۳۹)
* تسبیبات
سوم (من ۲۳۳)
چهارم (من ۲۴۴)

حجیت ظواهر نسبت به من لم یقیند آنها (من ۲۴۵)

حجیت قول لغوی (من ۲۷۴)

حجیت اجماع منقول (من ۲۸۴)

حجیت شورت فتوایه (من ۲۹۴)

ادله مانعین از حجیت خبر واحد (من ۳۱)

آیه نبأ (من ۳۲۸)
آیه غفران (من ۳۲۹)
آیه تکثیر (من ۳۲۸)
آیه مسئول (من ۳۲۸)
آیه لذت (من ۳۲۸)

ادله قالین به حجیت خبر (من ۴۰۸، ۴۰۰، ۴۹۷، ۴۹۴)

جهه اول تقریر اجماع (من ۴۱۳)

جهه دوم تقریر اجماع (من ۴۸)

جهه سری تقریر اجماع (من ۴۹۴)

جهه چهارم تقریر اجماع (من ۴۹۷)

جهه پنجم اجماع (من ۴۹۷)

جهه پنجم تقریر عطا (من ۴۹۸)

جهه ششم تقریر عطا (من ۴۹۹)

جهه هفتم تقریر عطا (من ۴۹۹)

جهه هشتم تقریر عطا (من ۴۹۹)

جهه نهم تقریر عطا (من ۴۹۹)

جهه دهم ترجیح مرجوی باز

جهه یازدهم: مسخن صاحب ریاض

جهه چهارم: دلیل انسداد

* تسبیبات: شش تنبیه

خواهند نمی‌شد

دلیل یکم: وجوب دفع ضرر ظنی

۱. از حاجبی

۲. از دلیل یکم

۳. پاسخ نقضی

حجیت مطلق ظن،

با چهار دلیل عقل

(من ۵۹۹)

ظن طریقی و موضوعی (من ۴۴)

تنبیه اول (من ۴۶)
تنبیه دوم (من ۴۷)
تنبیه سوم (من ۴۸)

تسبیبات قطع

مقصد اول: قطع
(من ۴۵)

مقصد دوم: ظن
(من ۱۴۷)

مقصد سوم: امکان تعبد
طبون (من ۱۴۷)

مقصد چهارم: امکان تعبد به ظن (من ۱۴۷)

مقصد پنجم: امکان از موقعیت
استندا

مقصد ششم: امکان از الماظن
کتاب و سنن

مقصد هفتم: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد هشتم: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد نهم: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد دهم: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد یازدهم: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

مقصد بیانیه: امکان از الماظن
به ظن (من ۱۸۴)

فرائد اصول
(رسائل)

مقصد سوم (شک)
خاتمه (تمادل و تراجیح)

بسم الله الرحمن الرحيم

در «اصول فقه» مرحوم علامه مظفر^{للہ} مباحثت کوتاه بود و صدر و ذیل بحث به راحتی به دست می آمد، ولی «رسائل» دریابی است بی کران؛ همان طور که شما - اگر به دریا رفته باشید - از ساحل که دور شدید به حدی که دیگر ساحل دیده نشد، هیچ طرفتان - نه شمال، نه جنوب و نه یچ طرف - دیگر - را تشخیص نمی دهید و نمی دانید در چه موضعی هستید و چه مسیری را باید دریه، در رسائل نیز به همین ترتیب است. وقتی از ابتدای کتاب یا ابتدای هر اصلی که در می شوید و جلو می روید - اگر اندکی غفلت کنید - دیگر نمی دانید که این بحث چه مسیری می کند ردر هر مسیر به دنبال اثبات یا رد چه مطلبی است و در آخر سر در کجا پایان یافت و اثث بعلت کی شروع شد و در چه مرحله ای است. بسیاری از موقع یک بحث تمام شده است و شیخ رد چنان بحث دیگر شده، ولی خواننده - به خاطر غفلت در اثنای آن بحث اولی - نظر خیال خود را نموده، در ادامه همان بحث است.

برای اینکه مباحثت در این رسائل تحت تصرف خواننده درآورده شود، نموداری در یک صفحه - ولی با صرف دهها صفحه - تایه دیده شده خواننده محترم با رجوع مکرر به آن در خلال مطالعه کتاب، بداند فلان بحث از کجا شروع شده باشد کجا خاتمه یافته و اگر احیاناً در اثنای مطالعه و یا در سر کلاس درس، آن بحث را تایکی فرانگرفته، فقط همان بحث را برگرد و از ابتدامطالعه کند و سایر مباحث را با است گوش فراده تا حداقل سایر مباحث از دست نرود.

دو پیشنهاد:

۱. تقسیمات هر بحث، بیشتر از آن است که در این نمودار ررده شده است، لذا بهتر است خواننده محترم خودش در ضمن مطالعه هر بحث، نموداری منفصل تهییه بینند و تقسیمات را ادامه دهد؟

۲. و در هر تقسیم نتیجه ای را که شیخ انصاری^{للہ} می گیرد - فقط نتیجه، نه خلاصه سایر مباحث را - در جلو هر قسمت از تقسیم بنویسد.

این کار دو فایده دارد: یکی اینکه تمرکز خواننده از دست نمی رود و غفلت عارض نشود، بحث از دستش خارج نمی گردد. و دیگر اینکه در آخر سر، خلاصه ای نموداری، همراه با نتایجی که شیخ اعظم از مباحث گرفته را در دست دارد که هر وقت خواست می تواند به آن رجوع کند و به راحتی نظر شیخ را در هر بحث بداند.

فهرست مطالب

۱۹	شیخ مرتضی انصاری
۲۸	در سوردین شر
مقاصد کتاب	
۳۵	مقصد نخست: آنچه
۳۵	وجوب متابعت از آن
۳۶	مراد از اطلاق «حجیت» بر قطع
۳۷	تقسیم قطع به: طریقی و موضوعی
۳۸	ویژگیهای قطع طریقی و موضوعی
۴۲	۱. جایز نبودن نهی از عمل در قطع طریقی جواز آن در قطع موضوعی
۴۲	۲. جانشینی امارات و اصول بجای قطع طریقی و موضوعی طریقی
۴۲	بجای قطع موضوعی وصفی نمی‌نشینند
۴۴	ظن طریقی، ظن موضوعی
۴۶	تنبیهات
۴۶	تبیه نخست: تجری
۶۷	تبیه دوم: حجت نبودن قطع حاصل از مقدمات عقلی نزد اخباریون
۸۰	تبیه سوم: قطع قطاع (زودباوران)
۹۴	تبیه چهارم: اعتبار علم اجمالی
۹۴	مقام دوم: کفايت علم اجمالی در امتحان
۹۴	امتحان اجمالی در عبادات
۹۶	ظن تفصیلی

۱۰۳	مقام نخست: مخالفت قطعی با علم اجمالي
۱۰۳	صور علم اجمالي
۱۰۶	بوجود آمدن علم تفصيلي به حکم شرعی، از علم اجمالي
۱۰۷	میان علوم تفصيلي تفاوت نیست
۱۰۷	و اردی که توهم شده بین علوم تفصيلي تفاوت است
۱۱۱	پاسخ موارد یاد شده
۱۱۴	اقسام ه نخست عل جمالی
۱۲۰	مخالات التزام، مخالفت نیست
۱۲۰	دلیل جواز مخالفت التزامی
۱۲۷	مخالفت عمی با ع اجمار
۱۲۹	مخالفت با خطاب برد
۱۳۳	اقوى عدم جواز است به دور مطأة
۱۳۳	مشتبه شدن مکلف
۱۳۴	مرد بودن تکلیف بین دو نفر
۱۳۵	علم یافتن به توجه خطاب به خود شخص
۱۳۵	فروع مسأله
۱۳۹	و اما گفتار در مورد خشی
۱۴۰	تعامل خشی با دیگران
۱۴۲	حکم خشی نسبت به تکاليف ویژه زنان و مردان
۱۴۴	و اما حکم معامله دیگران با خشی
۱۴۵	حکم ازدواج خشی
۱۱	مقصد دوم: ظن
۱۴۷	مقام نخست
۱۴۷	تعبد به ظن
۱۴۸	دلایل ابن قیه بر امتناع تعبد به خبر واحد
۱۴۹	استدلال مشهور بر امکان
۱۴۹	استدلال بهتر

۱۵۰	خدشه در ادله اين قيه
۱۵۴	تعبد به خبر به صورت طريقي و سببي
۱۵۵	در صورت طريقي تعبد ممتنع نیست
۱۵۶	عدم امتناع، بنابر سببیت
۱۶۰	تعبد به امارات غير علمي و وجوه آن
۱۶۰	۱. مسلک طريقيت
۱۶۰	۲. اک سلت
۱۶۱	وجوه طريقيت
۱۶۲	وجوه سببیت
۱۶۲	۱. مطابقت حکم، بالاماره
۱۶۳	۲. تابعیت حکم فی از اماره
۱۶۴	تفاوت بین دو وجه
۱۶۵	۳. مصلحت سلوکی
۱۶۸	تفاوت میان وجه دوم و
۱۷۷	حاصل سخن در تفاوت وجه دو و سوم
۱۷۹	اشکال جمع بین حکم واقعی و ظاهري
۱۷۹	پاسخ اشکال
۱۸۰	حال اماره بر موضوعات خارجي
۱۸۱	خلاصه گفتار
۱۸۱	وجوب تعبد به اماره و اشکال آن
۱۸۴	مقام دوم
۱۸۴	وقوع تعبد به ظن
۱۸۴	اصل، حرمت عمل به ظن است
۱۸۹	وجوه ديگر تقرير اصل
۱۹۱	وجه دوم و خدشه آن
۱۹۲	وجه سوم و خدشه آن
۱۹۳	وجه چهارم و اشکال آن

۱۹۶	حرمتِ عمل به ظن از دو جهت است
۱۹۸	اشاره به دو جهت یاد شده، در کتاب و سنت
۲۰۱	استدلال بر اصله حرمت به آیات نهی از عمل به ظن
۲۰۳	اماراتی که در مقام استنباط احکام شرعی از الفاظ کتاب و سنت به کار می‌روند
۲۰۷	ام نخست؛ اماراتی که برای تشخیص مراد متکلم به کار می‌روند
۲۰۸	مواء، اختلاف نظر
۲۰۹	حجیت ظواهر کتاب
۲۰۹	دلایل عدم عجیت ظاهر کتاب نزد گروهی از اخباریون
۲۱۰	۱. اخبار
۲۱۳	پاسخ اصول از ادلال به اخبار
۲۱۴	مراد از تفسیر رأی
۲۱۷	اخبار دال بر جوار تمسمک به ظاهر قرآن
۲۲۴	۲. عروض تقیید، تخصیص و انبر ظواهر کتاب
۲۲۷	گفتار سید صدر
۲۳۷	تبیهات
۲۳۷	تبیه نخست؛ توهمند شمره در اختلاف نظر در حجیت ظواهر کتاب
۲۳۹	تبیه دوم؛ اختلاف قراءات در کتاب
۲۴۳	تبیه سوم؛ وقوع تحریف در قرآن، مانع از تمسمک به ظواهر نزد
۲۴۴	تبیه چهارم؛ حجیت ظواهر کتاب، ظاهر کتاب را ساقط می‌کند
۲۴۶	حجیت ظواهر نسبت به غیر مقصودین به تفہیم
۲۴۶	تفصیل صاحب قوانین میان مقصودین و غیر مقصودین به تفہیم
۴	توجیه تفصیل یاد شده
۴	خدشہ بر تفصیل صاحب قوانین و سیره اهل زبان
۲۵۶	اجماع علماء بر عدم فرق میان مقصودین و غیر مقصودین به تفہیم
۲۶۱	اشکالی دیگر از صاحب قوانین
۲۶۲	خدشہ بر سخن صاحب قوانین

۲۶۳	احتمال تفصیل پیشین در گفتار صاحب معالم
۲۶۶	عدم فرق در حجیت ظواهر میان آنچه مفید ظن به مراد است و غیر آن
۲۶۸	نظریه صاحب اشارات
۲۶۹	تفصیل صاحب «هدایة المسترشدین»
۲۷۱	تفصیل سید مجاهد
۲۷۲	ضعیف تفصیل هفتمن
۲۷۴	قسم دوم. آنچه برای تشخیص ظواهر به کار می‌رود
۲۷۴	حجیت عدم حجت قول لغوی در وضع
۲۷۶	۱. استدلالاً بر حجت با اجماع علماء و عقلاً
۲۷۷	۲. ادعای اجماع در گمار محقق سبزواری
۲۸۰	۳. عدم انسداد مستاط احکام با طرد قول لغوی
۲۸۲	۴. انسداد باب علم، مجوز غمل به تلفون ناشی از لغت است
۲۸۴	اجماع منقول
۲۸۴	آیا اجماع منقول حجت است؟
۲۸۶	ملازمه میان حجیت خبر واحد و حجیت اجماع منقول
۲۸۶	عدم حجیت اخبار از روی حدس
۲۸۷	ادعای وحدت مناط در عمل به روایات و اجماع منقول
۲۸۹	استدلال به آیه نبأ بر حجیت اجماع منقول
۲۹۴	عدم عمومیت آیه نبأ نسبت به هر خبری
۲۹۷	اجماع در مصطلح عامه و خاصه
۲۹۸	علت حجیت اجماع نزد امامیه
۳۰	مسامحه در اطلاق واژه «اجماع»
۳۰۴	مسامحه دیگری در اطلاق اجماع
۳۰۶	تدليس نبودن اطلاق «اجماع» بنابر مسامحه اول یا دوم
۳۰۷	سخن صاحب «معالم» و خدشه بر آن
۳۰۸	اقسام حکایت اجماع

۳۰۹	حکم الفاظ اجماع
۳۱۲	مستندات علم به قول امام علی ^{علیه السلام}
۳۱۲	۱. حسن
۳۱۳	۲. قاعده لطف
۳۱۳	عدم صحت استناد به قاعده لطف
۳۱۴	استکشاف قول امام علی ^{علیه السلام} در طریقہ شیخ طوسی و سید مرتضی
۳۱۴	ر شیخ ر «عده» بر رد سید
۳۱۶	قول بـ منجر به عدم صحت استدلال به اجماع است
۳۱۶	سخن شیخ ذر «مهید الاصول»
۳۱۸	استناد به قاعده لطف ر کلام گروهی
۳۱۹	سخن فخرالدین ر مور رـ اجتهاد متفاوت از یک مجتهد
۳۲۰	سخن شهید اول و حقق تعالی بر نبود دل و رأی برای میت
۳۲۱	محقق داماد: امام علی ^{علیه السلام} خود متفرد به قولی نـ است
۳۲۲	توجیهات شهید اول در رعایت قاعده
۳۲۳	۳. حدس
۳۲۵	صلاحیت حدس برای استناد و عدم حبیت اجماع مـ قول
۳۲۸	محقق کاظمی: اخبار، همیشه از حسن است
۳۲۲	خدشه بر سخن محقق کاظمی
۳۲۳	محمل‌های اجماعات ادعا شده
۳۲۴	۱. مراد اتفاق معروفین باشد
۳۴	۲. از اتفاق معروفین، اجماع کل استفاده شود
۳۲۶	۳. از اتفاق علماء بر یک امر، استفاده اجماع کل شود
۳۲۹	مواردی که صراحتاً بنا بر وجه سوم است
۳۲۹	محقق: تا زمانی که مانع نباشد اصل، عمل به جواز است
۳۴۰	شیخ طوسی: جبران خطای قضات از بیت‌المال صورت مـ گیرد
۳۴۱	سخن شیخ مفید

ابن ادریس حَلَّی: اجماع بر فوریت نماز قضا	۲۴۲
وجوه سه گانه اثبات ابتدای اجماع ابن ادریس بر حدس	۲۴۳
مقایسه میان سخن حلی و محقق	۲۴۷
تأویل اجماعات ادعا شده	۲۴۸
عای اجماع در فروع مبتنی بر استکشاف آراء و رأی امام علیؑ است	۲۴۹
محقق سبزواری: مراد از اجماع منقول، معنای ظاهر آن نیست	۳۵۲
نتیجه حث:	۳۵۳
فاایدۀ نظر اجماع	۳۵۶
تصعیف سخن بزواتی	۳۵۷
قطع به حکم از نظر اجمال و ضمائمه آن	۳۵۹
از نقل اجماع، قطع به وجود دلیل معتبر حاصل شود	۳۶۳
سخن شیخ اسدالله شوستری در نیمة نقل اجمال منقول	۳۶۵
مقام نخست: حجیت اجماع	۳۶۷
مقدمۀ نخست: دلالت «اجماع» برواب، یا دلیل معتبر	۳۶۷
مقدمۀ دوم: جواز اعتماد بر حجیت نقا سبب یاد شده	۳۶۹
مقدمۀ سوم: کشف حجت و دلیل معتبر از اتفاق کارهای	۳۷۴
فاایدۀ یاد شده برای اجماع منقول، در حکم هیچ است	۳۸۳
استلزم اجماع قول امام علیؑ را، یا دلیل معتبر، هرگاه بدان امایتی دگر پیوست	
شود	۳۸۵
حکم خبر متواتر منقول	۳۸۷
معنای قبول نقل متواتر	
تواتر قراءات	
شهرت فتوایی	
آیا شهرت فتوایی حجت است؟	۳۹۴
منشأ توهّم حجیت:	۳۹۵
۱. اولویت ادله حجیت خبر	۳۹۵

۳۹۵	خداش بر استدلال نخست
۳۹۷	۲. دلالت مرفوعه زراره و مقبولة ابن حنظله
۴۰۰	پاسخ از استدلال به مرفوعه
۴۰۲	پاسخ از استدلال به مقبوله
۴۰۴	خ راحد
۴۰۴	مقدمات اثبات حکم شرعی
۴۰۸	جهانی استدلال خبر در اخبار
۴۰۸	۱. آیا طوع الصدور است
۴۰۸	۲. آیا بالغ بودن متبر است یا خیر؟
۴۰۹	ملاک اخبار
۴۱۱	استدلال منکرین حجتیت خبر واحد
۴۱۱	۱. استدلال به آیات
۴۱۱	۲. استدلال به اخبار
۴۱۵	شیوه استدلال به گروه سوم از اخبار
۴۱۷	۳. استدلال به اجماع بر منع عمل به انتشار غیر معلوم الصدور
۴۱۸	پاسخ استدلال به آیات و اخبار
۴۱۹	مخالفت ظاهر عموم، مخالفت محسوب می شود یا نمی شو؟
۴۲۱	استدلال و استشهاد برای عدم مخالفت خاص با عام
۴۲۲	تضعیف گفتار شیخ طوسی و محقق صاحب «معارج»
۴۲۵	۴. اخبار دال بر طرح آنچه موافق کتاب نیست
۴۲۸	پاسخ از استدلال به اجماع مورد ادعای سید و طبرسی
۴۲۸	ادله قائلین عمل به خبر واحد
۴۲۸	دلیل نخست: آیاتی از کتاب
۴۲۸	آیه نخست: آیه نبأ
۴۳۰	مناقشه در دو استدلال یاد شده
۴۳۱	دلیل بر شرطی بودن وجوب تبیین نه نفسی بودن آن

۴۳۲	توضیح دیگر برای فساد تمسک به مقدمه خارجی یاد شده
۴۳۳	ایراد بر استدلال به آیه با آنچه دفعش ممکن است
۴۳۴	۱. عدم اعتبار مفهوم وصف
۴۳۴	عدم اعتبار مفهوم شرط در آیه، زیرا سالبه به انتفاء موضوع است
۴۳۶	۲ ارض مفهوم و تعلیل
۴۳۹	احتمال دیگر در معنای تفہص
۴۴۰	پاسخ بررسی از بیان از ایراد تعارض مفهوم و تعلیل
۴۴۱	مناقشه در این پاسخ
۴۴۲	۱. اولی در رهایی از ایراد داد
۴۴۳	اشکالات قابل پاسخ
۴۴۳	۱. تعارض مفهوم آیه بیانات نهی کننده از عمل به غیر علم
۴۴۶	۲. شمول آیه نسبت به خبر دامنه
۴۴۸	۳. عدم شمول آیه نسبت به اخبار معاول الواسطه
۴۴۸	پاسخ از این اشکال
۴۵۰	اشکال تقدیم حکم بر موضوع
۴۵۲	۴. عدم امکان عمل به مفهوم آیه در احکام شرعی
۴۵۴	۵. عدم عمل به مفهوم آیه در مورد آن
۴۵۵	۶. مفهوم آیه مستلزم عمل نیست
۴۵۶	۷. مسئله اصولی است
۴۵۶	۸. انحصار مفهوم آیه در معصوم علیل و کسی که در رتبه پس از اوست
۴۵۷	استدلال به منطق آیه بر حجتیت خبر ظنی غیر عادل
۴۶۴	تعمیم در معنای تبیین و اثر و نتیجه آن
۴۶۴	آیه دوم: آیه نفر
۴۶۷	ظهور آیه در وجوب تفکه و إنذار
۴۶۸	استشهاد به احادیث برای اثبات ظهور آیه در وجوب تفکه
۴۷۱	اشکالات استدلال به آیه نفر

۴۷۴	تفاوت میان اشکال اول و دوم
۴۷۴	اشکال سوم
۴۷۸	حق در استدلال به آیه نفر، بر وجوب اجتهاد و تقليد است.
۴۷۹	آیه کتمان
۴۸۰	دل بر استدلال به آیه
۴۸۲	به چهارم: استدلال به آیه سؤال
۴۸۳	ایرادات - استدلال به آیه پرسش
۴۸۶	آیه پنجم: به اذن
۴۸۷	مناقشه در استدلال به آذن
۴۸۹	مؤیدات «تصدیق» معناء عهار قبول
۴۹۰	توجیه روایت و تبیین معنای تصدیق
۴۹۳	مدلول آیات استدلال شده با آنفرا عجیت خبر واحد
۴۹۴	دلیل دوم: استدلال به سنت برای اثبات عجیت خبر واحد
۴۹۴	۱. اخباری که در مورد علاج دو خبر متعارض درد شده‌اند
۴۹۷	۲. اخبار دال بر ارجاع آحاد روات به آحاد اصحاب
۵۰۰	۳. اخباری که دال بر وجوب رجوع به روات و مفات و علماء مستند
۵۰۸	۴. اخباری که از آنها جواز عمل به خبر واحد برمی‌آید
۵۱۰	قدر متین از اخبار، اعتبار و ثاقت است.
۵۱۱	عدم اعتبار عدالت
۵۱۳	دلیل سوم: اجماع
۵۱۳	۱. اجماع در مقابل سید و پیروانش، و دو راه تحصیل آن
۵۱۴	ادعای شیخ طوسی در مورد اجماع بر خبر واحد
۵۱۷	اشکال و پاسخ شیخ طوسی بر سخن خود
۵۲۰	اشکال دیگر شیخ بر سخن خودش و پاسخ از آن
۵۲۱	سخن شیخ و طرح اشکال
۵۲۲	بخشی از شرایط عمل به خبر واحد
۵۲۶	استدلال دوم و سوم شیخ طوسی برای حجت خبر واحد

۵۲۸	سخن صاحب «معالم» در حمل سخن شیخ بر صورت اقتران خبر به قرینه
۵۳۰	سخن محدث استرآبادی در موافقت شیخ با سیدمرتضی
۵۳۰	سخن یکی از اخباریون در تأیید صاحب معالم و توهین به علامه و بزرگان شیعه رضوان الله عليهم
۵۳۲	خدشه بر سخن محدث استرآبادی و شیخ کرکی
۵۳۴	رینه نبودن اجماع شیخ بر صحّت اخبار
۵۳۵	نقد فراز یا... سخن شیخ کرکی عاملی
۵۳۸	عذر صاحب «معالم»
۵۴۰	محاکمه بیرون حقوق سذممه <small>تیغنا</small>
۵۴۱	نزاع بین ادعای ید و شیخ <small>تیغنا</small>
۵۴۲	استبعاد صاحب معالم از تدبیه ناد شده
۵۴۳	پاسخ از استبعاد صاحب معالم
۵۴۴	جمع بین قول سید و شیخ
۵۴۵	عدم صحّت این جمع
۵۴۵	جمع دیگر بین سخن شیخ و سید <small>تیغنا</small>
۵۴۷	بهترین وجود
۵۴۷	سخن سید بن طاووس در ادعای اجماع بر حجت اخبار آحاد
۵۴۸	سخن علامه حلی و محدث مجلسی در ادعای اجماع بر حجت اخبار آحاد
۵۴۹	مراد از اخباریون در گفتار علامه حلی <small>تیغنا</small>
۵۴۹	مراد از شباهی که برای سید مرتضی حاصل شده است
۵۵۰	اقتران اجماع شیخ و دیگران با قرائیں دال بر صحّت آن
۵۵۱	سخن سید در «موصلیات» و طرح اشکال
۵۵۲	قرائیں دال بر صحّت اجماع شیخ و علامه <small>تیغنا</small>
۵۵۳	۱. مدعای کشی
۵۵۳	۲. ادعای نجاشی
۵۵۴	۳. سخن ابن ادریس <small>تیغنا</small>
۵۵۶	۴. سخن محقق در «معتبر»

- ۵۵۷ سخن شهید در «ذکری»
- ۵۵۸ استشهاد به سخن محدث مجلسی در «بحار»
- ۵۵۸ سخن شیخ بهائی در «مشرق الشمسمین»
- ۵۶۰ از متیق خبری است که مفید اطمینان است
- ۵۶۱ سخن افضل قزوینی در «لسان الخواص»
- ۵۶۲ بجهه دوم از وجوه تقریر اجماع بر حجت خبر واحد
- ۵۶۳ وجه سوم از وجوه تقریر اجماع بر حجت خبر واحد
- ۵۶۴ اعتراض بید بر خرد و پاسخ از آن
- ۵۶۷ وجه چهارم از وجوه تقریر اجماع بر حجت خبر واحد
- ۵۶۹ علت بنای عقلاب بر عما به خبر حد
- ۵۷۱ وجه پنجم از وجوه تقریر اجماع بر حجت خبر واحد
- ۵۷۲ وجه ششم از وجوه تقریر اجماع بر حجت خبر واحد
- ۵۷۳ اشکال اول بر وجه ششم
- ۵۷۴ اشکال دوم بر وجه ششم
- ۵۷۶ دلیل چهارم بر حجت خبر واحد: عقل
- ۵۷۶ وجه نخست از وجوه تقریر دلیل عقلی بر حجت خبر واحد
- ۵۷۸ شدت اهتمام اصحاب به تنقیح اخبار
- ۵۸۰ وجه اهتمام اصحاب بر تنقیح اخبار و داعی ایشان بر آن
- ۵۸۱ نقل اخبار دال بر وجود اخبار معمول
- ۵۸۴ پاسخ تقریر اول دلیل عقل
- ۵۸۸ جواب دوم از تقریر اول دلیل عقلی
- ۵۸۸ جواب سوم از تقریر اول دلیل عقلی
- ۵۹۰ تقریر دوم از دلیلی عقلی بر حجت خبر واحد
- ۵۹۰ ایراد به سخن صاحب «وافیه»
- ۵۹۱ تقریر سوم از دلیل عقلی بر حجت خبر واحد
- ۵۹۲ ایراد بر سخن شیخ محمد تقی اصفهانی لهم

هوالعیم

شیخ مرتضی انصاری^(۱)

و زی روز عیادت غدیر سال ۱۲۱۴ هـ در شهر دزفول در خانواده علم و ادب، متولد شد؛ پدرش شیخ محمد مین، نام اوّلین فرزندش را «مرتضی» انتخاب کرد.

رؤای صادق

مادر شیخ قبل از زرید وی شیخ حضرت امام صادق علیه السلام را در عالم رؤیا می‌بیند که قرآنی طلاکاری شده به او آمد. معین خواشش را و بعطای امام را، به فرزندی صالح و بلند مرتبه تعبیر کردند و چنین شد که جهان تشیع مفتخر باشد. وجود این شخصیت گردید که از نسل جابر بن عبدالله انصاری، فرزندی پا به رصه گیتی بگذارد که استمرار بخش خط ولایت و امامت باشد.

نیاکان و پدران شیخ انصاری

ذر یکی از محله‌های شهر دزفول که نامش محله «میان صاه» و در شمال غربی بقعه معروف «سبزقبا» واقع است. گروهی که اکثر آنها فقیه و اهل علم و عمل اند زندگی می‌کنند و از آنجا که جد بزرگ این خاندان جابر بن عبدالله اتفاق ری است (۷۸-۱۶) بعضی سال وفات وی را ۹۸ ق ذکر کرده‌اند) آنها را «جابری انصاری» می‌کویند.

جابر بن عبدالله از رسول خدا علیه السلام ۱۵۴۰ حدیث نقل کرده است و اوّلین آنها است که قبر حضرت امام حسین علیه السلام را چهل روز پس از شهادتش زیارت کرده و در این مناسبت نایینا نبوده است، در بعضی از منابع آمده است که در زمان زیارت قبر امام حسین علیه السلام جابر نایینا بوده است.

۱. این زندگی نامه از کتاب «گلشن ابرار»، ج ۱، ص ۳۳۱ تا ص ۳۴۲ گزینش شده است.

پدر و مادر شیخ

پدر شیخ به نام محمد امین از علمای پرهیزکار و از زمرة احیاگران دین مقدس اسلام بوده است و در سال ۱۲۴۸ق خاکیان را بدرود گفته است. مادر شیخ دختر شیخ یعقوب بن شیخ احمد بن شیخ شمس الدین انصاری است. وی از زنان پرهیزکار عصر خود و از زنان متبعده بوده و نوافل شب را تا هنگام مرگ ترک نکرده و چون در اواخر عمر نایبیناً بود شیخ مقدمات تهجد وی را فراهم می کرد حتی آب و ضویش را در موقع احتیاج گرم کرد. اینباری آنها به سال ۱۲۷۹ق در نجف اشرف از دنیا رفت و شیخ در غم فقدان مادر بسیار بروغمناک شد و گریه کرد.

خانواده شیخ انصاری

شیخ سه همسر داشته است اولین آنها دختر شیخ حسین انصاری - که نخستین استادش بوده - و از این همسر بیک خاتمه به نام بو بی فاطمه داشته است. دومین همسر شیخ، دختر میرزا حسن مطیعی ذرفولی بوده که از وی یک دختر به نام بی بی زهرا بازمانده است سومین همسر وی، اها اسفندیار رشت بوده که از او یک فرزند پسر به دنیا آمده لکن قبل از تولد از دنیا رفته است.

تحصیلات شیخ

وی از دوران صباوت، عشق تحصیل و فراگیری معارف، زبانه و حیات بخش اسلام را داشت و با جدیت بسیار تا نیمه شب به مطالعه و تأثیف دروس خود همت می گمارد. مرتضی ادبیات عرب و مقدمات را نزد پدرش و دانشوران ذرفول، پیری، دوفقه و اصول و دوره سطح را خدمت شیخ حسین انصاری (عموزاده اش) - که از فتهای پیدنام ذرفول بود - تلمذ نمود.

شیخ در سال ۱۲۳۲ق به همراه پدرش به عتبات - کربلا و نجف - جهت این دروس و ترقی اندیشه هایش رهسپار شد.

شیخ محمد امین در کربلا به محضر سید محمد مجاهد - که از فقهاء بزرگ شیعه در آن زمان بود و ریاست حوزه کربلا را داشت رسید. پس از معرفی خود، سید مجاهد احوال استاد نخستین خود - شیخ حسین انصاری را که زمانی با هم در درس پدرش سید علی طباطبائی - صاحب ریاض - حاضر می شدند و با یکدیگر دوست و همدرس بودند

- پرسید. شیخ محمد امین گفت: ایشان برادر زاده من است و اکنون مشغول تدریس فقه و اصول و تربیت طلاب است. سید مجاهد بر احترام آنها بیفزود و فرمود: به جز زیارت مقصودین علیهم السلام مقصود دیگری نیز دارید؟ شیخ محمد امین پاسخ داد: فرزندم را برای استفاده از محضر مبارک آورده‌ام و به شیخ مرتضی که در آخر مجلس نشسته بود، اشاره کرد سید نگاهی خاص به شیخ کرد؛ زیرا کمتر کسی در سنین ۱۸ سالگی می‌توانست از حضر درس استاد و فقیهی فرزانه چون او استفاده کند، لذا برای آزمایش معلومات فقهی طلب جوان آله‌ای شن آورد و گفت: شنیده‌ام برادرم شیخ حسین در دزفول نماز جمعه می‌خواهد در حاشیه بسیاری از فقهای شیعه اقامه نماز جمعه را در زمان غیبت ولی عصر (عج) نماییز نهاده‌اند. در این موقع شیخ مرتضی دلایلی در وجوب نماز جمعه در زمان غیبت بیاورد که سید محمد از تقریر دلیل‌ها و بیان مطلب او شکفت زده شد و به شیخ محمد امین روکرد و گفت: این جوان نبوغ ذاتی دارد، او را به صاحب این قبه - اشاره کرد به بارگاه امام حسین علیهم السلام - بسپارید...

شیخ محمد امین به دزفول بروکشت و فرزندش برای ادامه تحصیل در کربلا بماند. شیخ مرتضی چهار سال از محضر مسجد امام رضا (ع) بود یعنی سید مجاهد و شریف‌العلماء استفاده کرد.

در سال چهارم، عده‌ای از مردم دزفول به زیارت کربلا آمده بودند، به وی گفتند: پدرت شوق دیدار تو را دارد.

بازگشت به وطن

شیخ به اتفاق همشهریانش به زادگاهش دزفول بازگشت اما این از یک سال نتوانست در دزفول بماند شوق تحصیل او را در سال ۱۳۷۷ق بار دیگر به بست کشاند. وی در مجلس درس شیخ موسی فرزند شیخ جعفر کاشف‌الغطاء شرکت کرد و پس از دو سال مجدداً به دزفول بازگشت.

ازدواج شیخ

شیخ در سن ۲۵ سالگی با دختر اولین استاد خود - شیخ سیمین - ازدواج کرد. اولین شمره این ازدواج پسری بود که پس از رفتن شیخ انصاری به مسافرت متولد گردید و چون هنگام تولد دو دندان داشت و بنا به عقاید خرافی پیر زنان قدیم چنین طفلی بد یمین

خواهد بود، مامای نادان دندانهای طفل چند روزه را کشید و کودک بیچاره از این صدمه بمرد.

ا) استادان شیخ انصاری

شیخ ارجمند اساتید بزرگواری همچون شیخ حسین انصاری دزفولی، شریف العلی مازندرانی، شیخ موسی کاشف الغطاء، سید محمد مجاهد، شیخ علی کاشف الغطاء، حرج ملا احمد تراقی تلمذ نمود و غیر از فرزانگان فوق الذکر شیخ نزد هیچ کس دیگر تلمذ نکرده است.

تألیفات شیخ انصاری

آثار قلمی این سعه فرازنه - که دست مبارک خود و باخطی زیبا پیرامون موضوعات مختلف تألیف شده است - از آنها در زمان حیات شیخ در چند نوبت به قطع رحلی چاپ سنگی شده‌اند به شرح ذیل است:

۱. کتاب رسائل. این کتاب در سیم اصول فقهه است، به دلیل محتوایی تازه و بدیع به «فرائد الأصول» معروف شده است و در سال ۱۳۰۵ق. قطع رحلی چاپ سنگی و منتشر شده است.

۲. کتاب المکاسب این اثر در خصوص مسائل کسب و تجارت است. مطالب این کتاب علمی و استدلالی با تحقیقات و پژوهش میدانی و حاصل در رد و ابرام نظرات دانشوران و فقهاء گذشته است و هر دو اثر فوق از کتب درسی اعلیٰ در حوزه‌های علمیه تشیع است.

۳. کتاب الصلاة این اثر گرانسینگ - که در مورد مسائل نماز است - صورت عالی و بسیار دقیق و مستدل بحث کرده است. این کتاب ۴۳۷ صفحه‌ای به قطع رحلی در سال ۱۳۰۵ق چاپ سنگی و منتشر شده است.

۴. کتاب الطهارة این کتاب در ۵۴۸ صفحه به قطع رحلی در سال ۱۳۱۷ق چاپ سنگی و منتشر شده است.

مرجعیت شیخ انصاری

عصر زندگی شیخ مصادف بود با مرجعیت عامة آیة الله شیخ موسی کاشف الغطاء تا

سال ۱۴۵۶ هـ و بعد از مرحوم شیخ موسی زعامت دینی به برادرش آیة‌الله شیخ حسن کاشف الغطاء تا سال ۱۴۶۲ هـ و بعد از رحلت ایشان مرجعیت عامه به آیة‌الله شیخ محمد حسن صاحب جواهر منتقل شد.

در سال ۱۴۶۶ هـ آیة‌الله شیخ محمد حسن صاحب جواهر در لحظات آخر حیاتش در جمع علماء بزرگان شیعه - که برای تعیین تکلیف مرجعیت و زعامت دینی به سورش رسیده بودند - پرسید: بقیه علماء محترم کجا هستند؟ به عرض رسید که علماء حوزه همگ خدم شما هستند، نگاهی دیگر همراه با تبسمی نمود و فرمود: آری هستند ام عالمی در این شهر (نجف) است که در جمع نیست. مجدها به عرض رسید که خیر آقا هم خدم شما هستند. آنگاه فرمود: پس ملا مرتضی کجاست؟ عده‌ای به جستجوی وی پرساختند. پس آن دست او را در حرم امیر المؤمنین علیه السلام یافتدند که مشغول دعا جهت بهبودی و سلامتی خوب‌های اهل بود. جریان را به عرض شیخ انصاری رسانده و به حضور صاحب جواهر رساندند، صاحب جواهر نفس عمیقی کشید و رو به حضار نمود و فرمود: «هذا مرجعکم من بعد». این مرجع شما بعده از من است. و آن‌گاه رو به شیخ انصاری نمود و فرمود: «قلل می‌اخواهی شیعه سمعه سهلة؛ ای شیخ تو هم از احتیاط خود کم کن، چه دین اسلام سهل و آمد است». ^(۲)

چگونگی تدریس شیخ انصاری

از کارها و گفته‌های شیخ معلوم است که در طول عرب‌برکت‌های همه سعی و کوشش او در راه تحصیل، تدریس و تأثیف آثار علمی بوده است. برادرش شیخ منصور نقل شده که: شیخ حتی در سفر برای وی درس می‌گفت و او تقریرات شیعه را نوشت. حاج ملانصرالله تراب در لمعات البیان می‌نویسد:

در سفر مکه همراه شیخ استاد بودیم، ما و همه حجاج دو ماه در محلی به نام عیزه به جهت ترس از غارت اعراب بادیه‌نشین توقف نمودیم، شیخ عصرها برای ما نتاب «هدایة المسترشدین» درس می‌گفت و از جمله حاضرین در درس شیخ محمد باقر فردید مؤلف کتاب مذکور بود.

شیخ انصاری بعد از نمازهای یومیه به جای تعقیبات نماز، مطالب درس و اشعار

۲. فقهای نامدار شیعه، عقیقی بخشایشی، ص ۳۴۱-۳۴۲، انتشارات کتابخانه آیة‌الله مرعشی.

الفیه را -کتابی است در علم نحو که شامل هزار بیت شعر است -می خواند. وقتی از وی سؤال شد که شما با این همه مقام علمی، درسهای دوره نوجوانی را تکرار می کنی؟! در جواب فرمود: بله می خوانم و تکرار می کنم تا فراموش نشود.

یان شیخ انصاری در تدریس

شیخ در موقع تدریس خارج فقه و اصول در توضیح مطالب علمی، چنان خوش بیان وده و با استدلال، آراء ابتکاری خود را پیرامون مبانی اصولی و فقهی تغیر می نموده که همه حدیث روان را به دوب و شیفته خود می کرده است.

نمونه‌ای از بیانات علمی، و استدلال شیخ

استاد شهید مرتضی مطهری (كتاب عدل الهی، ص ۳۴۸) از چگونگی بیانات علمی و استدلالی شیخ به هنکام تدبیر - این به شرح ذیل نقل می کند:

«سید حسن کوهکمری که از فضلای عصر شیخ بوده و خود مجلس درسی داشته است، یک روز در محل درس سواد، پیش از آمدن شاگردان حاضر شد، دید در گوشه مسجد، شیخ ژولیده‌ای با چند نفر شماره تدریس ریس می کند؛ سید حسین سخنان او را گوش داد و احساس کرد که این شیخ بسیار مقانه بحث می کند، روز دیگر راغب شد، زودتر بیاید و به سخنان شیخ گوش کند، آمد و کوش کرد و اعتقاد روز پیشین افزون شد که این شیخ از خودش فاضل‌تر است... و اگر شاگردانش ... درس او به درس این شیخ حاضر شوند بهره بیشتری خواهند برداشت.

روز دیگر که شاگردان او آمدند گفت: رفقا این شیخ که در آن کاره با حند شاگرد نشسته از من برای تدریس شایسته‌تر است و خود من نیز از او استفاده می کنم، هم با هم به درس او برویم... از آن روز سید حسین و شاگردانش در مجلس شیخ حاضر شدند. این شیخ همان است که بعدها نام شیخ مرتضی انصاری معروف شد و استاد متاخر بود. اتفاق یافت.

شیخ در بروجرد و اصفهان

شیخ انصاری به سال ۱۲۴۰ق به قصد زیارت مرقد مطهر علی بن موسی الرضا^{علیه السلام} از دزفول حرکت کرد وی به هنگام ترک زادگاهش فرموده است: «آنچه را از علمای عراق که

باید ببینم دیده ام و مایلم در این سفر اگر از علمای ساکن ایران شخصیت‌هایی یافت شود که ممکن باشد مورد استفاده قرار گیرند، آنها را نیز ملاقات کرده و از ایشان بهره‌مند گردم». شیخ به اتفاق برادرش (شیخ منصور) رضایت مادرشان را جلب کردند و راهی سفر شدند آنها مدت یک ماه در بروجرد ماندند و سپس راهی اصفهان شدند.

شیخ در اصفهان وارد کاروانسرایی شد و منزلی گرفت. در آن زمان ریاست مطلقه و حامیت دینی اصفهان در دست با کفایت حجۃ‌الاسلام شفتی - بنیانگذار مسجد سید اصفهان - بود. شیخ در این مدت کمی از روزها اشکالی را برای شاگردان طرح نموده و منتظر جوابی از آنان بود، شیخ ام در پایین مجلس نشسته بود جواب آن را به یکی از نزدیکانش بیان کرده و از جلس خارج گردید. آن طلبه نیز جواب را خدمت استاد بازگو کرده استاد فرمود:

این جواب از تو نیست، یا حـة بن الحسن عـلیہ السلام به تو تلقین نموده و یا شیخ مرتضی نجفی. آن دانش پژوه بالآخر حقیقت را گفت.

سید بلا فاصله با چند نفر به شخص و جستجو پرداختند تا سرانجام شیخ و برادرش را در کاروانسرا یافتند و به منزل سید ... ام رار کرد که شیخ انصاری در اصفهان بماند، ولی شیخ به داشتن پدر و مادر در دزفول اعتذار جست و گفت:

«اگر خیال ماندن و توقفی در ایران داشتم، اصفهان را ترجیح خواهم داد و پس از چند روز توقف این شهر را ترک کرد.

شیخ در کاشان و روی

شیخ از اصفهان به کاشان رفت و مدت چهار سال از محضر علماء ... احمد نراقی بهره گرفت و به مباحثه و تحقیق و تألیف نیز اشتغال داشت. نراقی هنگام ... شیخ از آن شهر اجازه می‌سوطی به او داد و با بهترین عبارات و جملات وی را ستوده و فرمود: «استفاده‌ای که من از این جوان نمودم بیش از استفاده‌ای بود که او از من برد».

شیخ و برادرش از کاشان به مشهد مقدس مشرف شدند و چند ماهی در آن شهر توقف نمودند و از آنجا به تهران و روی رفتند و پس از مدتی بازگشت به وطن کردند. مردم دزفول پس از شش سال، هنگامی که از بازگشت شیخ و برادرش با خبر شدند تا چهار فرسخی از آنها استقبال شایانی نمودند.

بازگشت مجدد شیخ به نجف اشرف

شیخ پس از مسافرت به شهرهای مختلف دوباره در سال ۱۲۴۹ق وارد نجف اشرف شد و از محضر شیخ علی فرزند کاشف الغطاء بهره برد. شیخ علی روزی به شیخ جعفر شوشتاری فرمود: «تو گمان مدار که شیخ مرتضی برای استفاده بردن در مجلس ما حاضر می‌گرد، بلکه شنیده در خانواده‌های علمی، تحقیقاتی هست که او برای بدست آوردن آن در این محضر حضور به هم می‌رساند و الا او دیگر احتیاجی به خواندن درس ندارد.

ادار حوزه علمیه حجت

شیخ نصاری پس از شیخ علی کاشف الغطاء و برادرش شیخ حسن کاشف الغطاء و همچنین شیخ محمد حسن صاحب جواهر ریاست و اداره حوزه علمیه نجف را از سال ۱۲۶۶ تا ۱۲۸۱ق به مدت ۱۵ سال به عهده داشت و شیعیان جهان از وی تقلید می‌کردند.

وضع ظاهر شیخ

شیخ از حیث قد مایل به طور رخسارش سرخ و نمکین، بدنش نحیف و چشمانش ضعیف و محاسنش را با حنا رنگ می‌پوشاند. از این نمونه بزرگی از کرباس و به تن قبایی سفید رنگ از جنس کرباس و عبایی سرخ رنگ از جنس پشم به دوش.

مشايخ اجازه روایتی شیخ

مشايخ اجازه روایتی شیخ عبارتند از: حاج ملا احمد سراجی، سید صدرالدین عاملی، شیخ محمد سعید دینوری.

صفات پسندیده شیخ

شیخ دارای همت بلند، اخلاقی نیکو، زهد و تقوای بی نظیر، استادی بی بدیل، پادری مهربان، مربی دلسوز بود.

میرزا حبیب الله رشتی گفته است: «شیخ سه چیز ممتاز داشت، علم، ریاست، تقة، ریاست را به میرزا محمدحسین شیرازی داد، علم را به من داد و تقوا را با خود به قبر برد.

کرامات شیخ

نابغه دهر، شیخ انصاری دارای کرامات و خوارق عادات بوده است که به دو نمونه از

آنها اشاره می‌شود:

کرامت اول:

در زمان شیخ روزی شخصی از تنگی معاش برای دوستش سخن راند و گفت: اگر سمراهی با من کنی در این باب فکر و تدبیری اندیشیده‌ام. گفت: بگو اگر صلاح باشد تو را یاری کنم. گفت: در این روزها پول زیادی نزد شیخ مرتضی آورده‌اند. ما شبانه به خانه او و آنها را آورده بین خود تقسیم کنیم.

من چون از بشنید او را منع کردم ولی سودی نبخشید. بالأخره با اصرار بسیار مرا با خود مواف نمود. این شرط که در بیرون منزل بایstem تا او برود و بباید که من مباشر عملی نباشم. چون پا به از شب رفت به سراغ من آمد و به طرف منزل شیخ روانه شدیم و با تدبیری وارد شیخ بروی شدیم ولی من جلو تر نرفتم، دوستم از پله‌های بیرونی بالا رفت تا از پشت بام بیرونی بروم. بام اندرونی درآید و از آنجا وارد خانه شده و دست به سرقت بزند.

مدتی نگذشته بود که با شیخ پریشان و شگفت‌آور نزد من آمد، سبب را پرسیدم گفت: چیزی را مشاهده کردم که تان را تعلیم می‌خواهی کرد. گفتم مگر چه دیدی؟ گفت: از پله‌ها که بالا رفتم سایه‌ای در همایی بیرونی به نظرم آمد؛ وقتی از دیوار بیرونی بالا رفتم که خود را به پشت بام اندرونی برسانم ناگران دیدم شیری مهیب برکنار بام اندرونی ایستاده و آماده حمله به من بود و هر چه بالا رفتم خشم شیر زیادتر می‌گردید؛ قدری تأمل نمودم تا شاید علاجی پیدا کنم، ولی ممکن نشد: برگشتم. به او گفتم: شاید ترسیده‌ای!! گفت: تانینی باور نکنی از پله‌ها بالا برو و نگاه کن؛ از پله‌ها بالا رفتم نزدیک بام اندرونی شیری عجیب دیدم که از ترسش بدنم به لرزید، شیر نعره‌ای کشید و به سوی پشت بام بیرونی شد، چون این امر خارق عادت را دیدیم آن را بر کرامات آن مرد بزرگ شیخ انصاری حمل کردیم و نادم و پشیمان برگشتم.

کرامت دوم:

یکی از شاگردان شیخ انصاری نقل می‌کند: چون از مقدمات علوم و سطوح فارغ گشته برای تکمیل تحصیلات به نجف اشرف رفتم و به مجلس درس شیخ درآمدم ولی از مطالب و تقریراتش هیچ نمی‌فهمیدم خیلی به این حالت متأثر شدم تا جایی که دست به ختماتی زدم، فایده نبخشید. بالأخره به حضرت امیر علیل متولی متسل شدم.

شبی در خواب خدمت آن حضرت رسیدم و «بسم الله الرحمن الرحيم» در گوش من
قرائت نمود.

صبح چون در مجلس درس شیخ حاضر شدم درس را می‌فهمیدم، کمکم جلو رفتم،
اس از چند روز به جایی رسیدم در آن مجلس صحبت می‌کردم. آن روز پس از ختم درس
خدمت شیخ رسیدم وی آهسته در گوش من فرمود: آن کس که «بسم الله...» را در گوش تو
خوانده است تا «والضالین» در گوش من خوانده؛ این بگفت و برفت. من از این قضیه
بسیار تعجب کدم و فهمیدم که شیخ دارای کرامت است زیرا تا آن وقت کسی از این
موضوع طلاع نداشت.

وفات شیخ

شیخ انصاری ـ مدحهم ـ زاده ـ ای ـ الثانی سال ۱۲۸۱ هـ پس از ۶۷ سال عمر با برکت اما
پر زحمت در نجف اشرب به بیماری اسهال، دار فانی را و دافع گفت. چون شیخ از دنیا
رفت شیخ راضی علی بیک، که از ساگردان ـ معاشر جواهر، ملا محمد طالقانی، مولی
علی محمد طالقانی و مولی علی محمد خوئی او را راغم دادند و حاج سید علی شوستری
بر جنازه اش نماز خواند و در حجره‌ی متصرفه به باب قبله صحن مجلل امیرالمؤمنین
علی ـ علیہ السلام مدفون گردید.

در فوت شیخ ماده تاریخ‌هایی گفته شده ارجمله ـ برادر شیخ منصور در تاریخ
ولادت و فوتش سروده:

ز غیب آمده تاریخ حیات و ممات ـ غدیر ـ عام سول ـ فراغ ـ عام وفات ^(۳)

در مورد این شرح

* برای تدوین این شرح به بسیاری از شروح قدیم و جدید، عربی و فارسی، با استناد
و بی واسطه مراجعه کردم؛

* روش نگانده در این مکتب به صورت شرح مجزی، شبیه همان شیوه‌ای است که
در ترجمه و شرح «شرح اللمعه، مکاسب و کفایه» بکار بسته‌ام. معنی توضیحات مورد نظر
و نکات افزودنی، داخل علامت [] در میان ترجمه آمده است؛

۳. زندگانی و شخصیت شیخ انصاری، تألیف مرتضی انصاری، ص ۱۷۲، چاپ کنگره جهانی
برزگداشت دویستمین سال تولد شیخ انصاری ـ علیہ السلام.

* این ترجمه بر اساس نسخه چهارجلدی مصحح رسائل که در کنگره شیخ اعظم انصاری شیخ ارائه شد، و بعد توسط مجتمع الفکر اسلامی در قم چاپ و منتشر می‌شود، ترجمه شده است، ولی - برای تسريع در امر حروف چینی و چاپ - نسخه‌ای که در بالای نفحات آمده از «مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی نور» خریده شده است، و ممکن است در مواردی اندک با نسخه مجتمع الفکر متفاوت باشد. از این رو، خوانندگان سترم در صورت ناخوانی ترجمه با متن، ترجمه را با متن نسخه مجتمع الفکر که در چهار جلد چاپ شده طبیعت بینند؛

* همه شرح‌های این بند - از جمله این شرح - شرحی مختصر هستند. یعنی تأثیره راه را بندۀ دست طلب را می‌گیرم و نیمة بعدی را باید خود خوانندۀ با دقت و تفکر تا پایان برود. بر این اساس، این کتاب را یاد با حوصله و هر روز چند صفحه خواند و بحث کرد، «کتاب خواب» نیست که در شرایط هایها صفحه خوانده شود؛ اساساً بندۀ با شرح‌هایی که بجای طلبه فکر می‌کنند و لقمه را جواده شده داخل دهان خوانندۀ می‌گذارند و خوانندۀ، همه چیز را آماده و حاضر می‌یابد - بی‌آنکه خوش‌بلاش فکری کند - موافق نیستم؛

* بندۀ در بخشی از مباحث، نظریه‌ای را داشت - و نیز در کفایه با آخوند خراسانی - متفاوت است؛ لکن هیچ کدام از نظرات خود را بیان نداشت، و فقط به توضیح عبارات شیخ در «رسائل» و آخوند در «کفایه» پرداختم؛

* خدای بزرگ را شاکرم که توفیق انجام این مهم را به این سترین عنایت کرد، دعای خیر شما همواره توشه راهم بوده است.

خدمتگزار طلار، علوم دینی

محمد سعید عباس

حوزه علمیه قم